

Publicerad 2019-09-14 19:51 av Yrre

Tröst/porträtt

hon har en vind sällan sprungen

Av steg försummad men rest,

Ur smärtande sinne belönad med pant

Mångvädrat gången men vida berest,

Den hovrar intill var fuktad kind

Oavsett kall eller varm den rör

Kramar ett andetag nära intill

Håller värmen nära regn som ett löfte inför.

Jag vet inte om den har ett namn,

Vart den kommer ifrån, vilken sky.

Men var gång jag känner den intill

Förlorar hjärtat tonvis av bly.

Hon har en vind sällan sjungen

Var ton vill hon ge som en lisa

Denna vind senkommen ur Jordlig sfär

Den allra vackraste mjukvarma visa.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten